

Sygn. akt VI1 U 317/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019r.

Sąd Rejonowy G. – P. w G. Sekcja ds.U. S. w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Witkowska
Protokolant:	stażysta Magdalena Karpik

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2019 r. w G.

na rozprawie

sprawy T. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tyt. wypadku

z odwołania od decyzji z dnia 19 lutego 2018 r., znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi T. J. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej, jakiemu uległ w dniu 7 października 2017 roku, w wysokości odpowiadającej 5% stałego uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 4.045,00 złotych (słownie: cztery tysiące czterdzieści pięć złotych 00/100).

Sygn. akt VI1 U 317/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił T. J. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej z dnia 7 października 2017r. zarzucając, że wypadek nie miał związku z wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w zakresie określonym we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej jako wykonywana działalność gospodarza.

/decyzja w aktach ZUS - nienumerowana/

Powód T. J. złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę w całości i przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania.

W uzasadnieniu powód podtrzymał, że w dniu 7 października 2017r. uległ wypadkowi przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej.

/k. 3-6 odwołanie/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem określonych.

W uzasadnieniu pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej argumentację. Dodatkowo wskazał, że zgodnie z wpisem do CEIDG powód prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą określoną jako „sprzedaż detaliczna, prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych”. W karcie wypadku zdarzenie z dnia 7 października 2017r. zostało opisane jako zahaczenie kciukiem lewej ręki o obracającą się tarczę piły przy montowaniu półki na regale w sklepie wnioskodawcy. W związku z powyższym, pozwany nie uznał zdarzenia za wypadek przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej.

/k. 8 odpowiedź na odwołanie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że powód T. J. jest objęty ubezpieczeniami społecznymi, w tym ubezpieczeniem wypadkowym, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą P.H.U. (...) T. J.. Przedmiotem działalności powoda jest sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych.

W dniu 7 października 2017r. powód uległ wypadkowi podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, gdy około godziny 16:00 przycinając półkę zahaczył kciukiem lewej ręki o obracającą się tarczę piły mechanicznej, przez co odniósł uraz lewego kciuka.

Omawiane zdarzenie z dnia 7 października 2017r. było przedmiotem oceny Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie VI1 U 316/18, która toczyła się w przedmiocie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego na rzecz powoda od pozwanego. W niniejszej sprawie Sąd prawomocnym wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018r. przesądził, że w dniu 7 października 2017r. powód uległ wypadkowi podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

/dowód: wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2018r. wraz z uzasadnieniem, k. 44-50 w aktach VI1 U 316/18; zarządzenie z dnia 5 września 2018r., k. 54 w aktach VI1 U 316/18/

Wskutek powyższego wypadku powód doznał złamania paliczka dystalnego kciuka lewego i rany szarpanej paliczka dystalnego z uszkodzeniem płytki paznokciowej. Nadto powód cierpi na chorobę D. obu rąk P>L, która nie ma związku z wypadkiem oraz na nadciśnienie tętnicze, cukrzycę insulinozależną, chorobę wieńcową leczoną implantacją stenów.

Proces leczenia chirurgicznego kciuka lewego został zakończony w dniu 30 stycznia 2018r.

Natomiast przebyte obrażenia tego kciuka skutkują zniekształceniem szczytu opuszki palca I ręki lewej, zniekształceniem płytki paznokciowej oraz deficytem 10⁰ pełnego zgięcia w stawie międzypaliczkowym kciuka lewego. Powyższe spowodowało u powoda 5% stałego uszczerbku na zdrowiu z pozycji 134a tabeli uszczerbkowej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.

/dowód: k. 30-31 opinia biegłego sądowego specjalisty chirurgii urazowej traumatologa K. K./

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentów z akt sprawy VI1 U 316/18 i dowód z opinii biegłego sądowego chirurga urazowego traumatologa K. K..

Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości Sądu, nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których autentyczności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, zaś akta sprawy VI1 U 316/18 były znane stronom jako uczestnikom tego postępowania.

Jak wynika z treści art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Innymi słowy prawomocność materialna orzeczenia powoduje, iż wszystkie sądy, organy państwowe, oraz inne osoby są obowiązane przyjmować, iż dana kwestia kształtuje się tak, jak zostało to przyjęte w prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, nie może być ona już ponownie badana.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018r. tutejszy Sąd w sprawie VI1 U 316/18 przyznając powodowi prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego przesądził, że zdarzenie z dnia 7 października 2017r., jakimu powód uległ, stanowiło wypadek podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wyrok ten jest prawomocny i zgodnie z normą wyrażoną w art. 365 § 1 k.p.c. wiąże tutejszy Sąd. Wobec tego Sąd w niniejszej sprawie nie mógł odmiennie ocenić, czy zdarzenie z dnia 7 października 2017r. stanowiło wypadek podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W związku z powyższym, w niniejszym postępowaniu należało ustalić czy i ewentualnie w jakiej wysokości omawiany wypadek spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda, dlatego też szczególne znaczenie dla Sądu miał dowód z opinii biegłego sądowego, bowiem rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych z dziedziny medycyny adekwatnej do urazu powoda.

Oceniając opinię biegłego sądowego Sąd podzielił jej treść i wnioski w całości. Opinia była spójna, logiczna i konsekwentna. Biegły uzasadnił na jakiej podstawie dokonał ustaleń medycznych i oceny stanu zdrowia powoda. Sąd miał również na uwadze, że opinię sporządziła osoba posiadająca wiedzę specjalną z zakresu dziedziny medycyny adekwatnej do urazów powoda, nadto wiedzę popartą doświadczeniem zawodowym. Opinia została sporządzona przez biegłego w oparciu o badanie sądowo - lekarskie powoda oraz dokumentację zawartą w aktach w tym dokumentację medyczną. Strony postępowania nie zgłaszały zarzutów do opinii biegłego sądowego, co pozwany wyraził wprost w piśmie z dnia 31 grudnia 2018r. (k.49).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, iż powód doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% to na zasadzie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2017r., poz.1773 ze zm.) należało mu się jednorazowe odszkodowanie w wysokości ustalonej w postępowaniu sądowym. Uszczerbek na zdrowiu dotyczył ustalonych przez biegłego sądowego następstw w odniesieniu do lewego kciuka z pozycji 134a tabeli uszczerbkowej zawartej w rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 2013.954 – tekst jednolity).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc uwzględnił odwołanie i orzekł jak w wyroku przyznając powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej z dnia 7 października 2017r. w wysokości odpowiadającej 5% stałego uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 4 045,00 zł.

Wysokość powyższego odszkodowania Sąd ustalił na podstawie art. 12 ust. 1 i 5 ustawy wypadkowej oraz Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2017r. w sprawie wysokości kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P.2017.283) przyjmując do jego obliczenia stawki obowiązujące w dacie zaskarżonej decyzji tj. 809 zł za 1% uszczerbku na zdrowiu.